i den Maade, hvorpaa de opdrager eller undlader at opdrage deres Børn. Hvor mange unge Mennesker forsømmer ikke det Ansvar, de har, overfor de gode Evner, som Gud muligvis har givet dem, eller overfor det gode Helbred, som maaske bliver ødelagt paa letsindig Vis).

Hvor mange Opgaver har ikke været forsømt i Samfundet, fordi dette ikke tilstrækkelig har været sig sit Ansvar bevidst. — Først i de senere Aar er der jo fra Samfundets Side taget saa store og vigtige Opgaver op som den, der øves igennem Værgeraadene, Forsorg for Børn og ganske unge. Der er ogsaa sket Udvikling igennem Tilsyn paa de forskellige Fabrikslokaler og gennem Forbedringer af ugifte Mødres og uægte Børns Stilling i Samfundet.

Det gælder altsaa om, at det enkelte Menneske og Samfundet bliver sig sit Ansvar bevidst overfor de enkelte Opgaver og ikke alene bliver sig det bevidst, men fører det ud i Handling; thi det er ikke saa sjældent, at vi paa Grund af Frygt, Vantro eller Mageligh ed unddrager os vort Ansvar, selv om det er blevet os bevidst, at det ligger og venter paa os. — — —

Her skal jo særlig tales om den troende Kvindes Ansvar overfor Moralen i vort Folk.

At denne ikke er god, er sikkert enhver villig til at indrømme, og dog tror jeg, at mange kristne Kvinder er ret uvidende om de mange sørgelige Ting, der foregaar rundt om i vort Land, og som raaber til os om bedre at forstaa dette vort Ansvar.

„*I er Jordens Salt*", siger Jesus til sine Venner. Det er altsaa fra den kristne Menighed, der skal udgaa en Kraft, som er i Stand til at trænge den Vederstyggelighed og de Laster tilbage, som prægede Hedningefolkenes Liv og Vandel, og hvoraf en Del gaar igen i vore Dage.

Hvorledes kan vi det? Først og fremmest vil jeg minde om Herrens Ord: „*Haver Salt i eder selv.*" — Vi har først Ansvar overfor os selv. — Giv Gud dit Liv saadan, at han faar Lov til at rense dit eget Hjerte, saa at han bliver Herre over alle de mange Tilbøjeligheder og Anlæg, som ligger skjult i hvert Menneskes Natur.

Lad det ikke blive staaende ved, at du kommer til bevidst Trossamfund med Herren; men lad det blive saadan, at hele dit Liv og alle dine Evner og Kræfter bliver overgivet til ham, saa han faar Lov til at bruge det hele i sin Tjeneste. Bliv en levende, lysende Kristen, hvor du færdes, og lev saadan, at du ud fra dit personlige Samfund med Herren, og fordi Guds Aand er i dig, virker rensende overfor dem, du færdes iblandt. — Der staar jo om Guds Aand: „Hvor du lyser, Mørket flyr, al Uterlighed dig skyr." Maatte ogsaa det kunne siges om os kristne Kvinder. *Ud fra dette personlige Vidnesbyrd har den enkelte troende Kvinde en overordentlig stor Indflydelse paa Moralen, hvor hun færdes.* Jeg tænker slet ikke her blot paa de rigt udstyrede Kvinder, der igennem Skrift og Tale kan virke til Velsignelse for mange. Men tænk hvor stor Indflydelse den troende Lærerinde har paa de Børn, som hun underviser, og hvis moralske Grundlag hun er med til at danne. Tænk, hvor vigtigt det er, at der rundt